Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8342
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ego ut arietem vurente
Et me fructo eius inen
tus ē Quis sapiens et
intelliget istā telligens
haec hic Quia recte me
dm̄ et insti ambulabunt
meis Gra Conuere dne
aliquantlm et deprcare sup seruos
tuos ℣ Dne refugium factus
es nobis a generatione et pge
Et illo tpe lucam me
rogauit ihsu quidam
de phariseis ut manducaret
cum illo Et ingres
sus domū phariseī dis
cubuit Et ecce mulier q
erat in ciuitate peccatrix
ut cognouit quod ac
cubuisset in domo phe
attulit alabastrum un
genti et stans retro secus
pedes eius et lacrimis ce
pit rigare pedes eius et
capillis capitis sui ter
gebat et osculabat pe
des eius et vngento vn
gebat Videns autem pha
riseus qui vocauerat
eum ait intra se dicens
Hic si esset ppha sci
ret utique et quis esset
mulier que tangit eum
quia peccatrix ē Et ri
dens ihsus dixit ad illum
Simon habeo tibi ali
quod dicere At ille ait
magr dic duo debitores
erant cuidam creditori
vni debebat denarios
quingentos alius autem
quinquaginta no habentibus illis
unde redderent dona
uit utrisque Quis ergo
eum plus diligit Et respō
dens simon dixit estimo
quia hic cui plus dona
uit At ille dixit ei recte
iudicasti Et conuersus ad
mulierem dixit simoni
Vides hanc mulierem
intrauit in domum tuam
aquam pedibus meis no
dedisti Hec autem lacrimis
rigauit pedes meos et
capillis suis tersit Osc
ulum mihi non dedisti hec